

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 20
Četrt leta 10

Pri oznanilih in tako tudi pri „sočanikah“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostorn.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu treh kromč. na starem trgu in v mnski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljejo uredništvu „Soča“ v Gorici v Via Ascoli 3, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Vabilo.

Podpisano opravištvu vabi vse p. n. gospe rodoljube na Goriškem in po širni Sloveniji, da se naroče na „Sočo“, ki razpravlja razun splošno slovenskih prašani še posebe goriske in primorske zadeve po neovrgljivih domoljubnih načelih.

„Soča“ velja za celo leto 4 gld. 40 kr.,
za pol leta 2 gld. 20 kr.,
za četrt leta 1 gld. 10 kr.

Prvo številko smo poslali vsem doseďanjim naročnikom in nekaterim rodoljubom na ogled. Kdor jo obdrži, bo veljal za naročnika; kdor ne mara naročiti se, naj zapiše na zavitek *retour*, pa naj pošlje list nazaj; to ga nič ne stane.

OPRAVIŠTVU „SOČE.“

Goriški rojaki, na noge!

Pokopano je staro leto v večnosti navadne pozabljenosti, ali njegova dejanja ostanejo v svojih učinkih in svojih nasledkih. — Nastopilo je novo leto z novimi zahtevami in novimi dolžnostmi in z dogodki, ki so nam še zakriti, ki se bodo še le vršili. Kar ima svoj začetek v naravnih postavah in v previdnosti božji, pride sicer navadno tudi brez nas; ali naša dolžnost je, da naravne postav obrabamo s pomočjo uma v našo korist in da previdnost božjo s ponižno prošnjo in z resničnim češčenjem storimo našo varhinjo in našo pomočnico v sveti službi za sveto reč. Ako tega ne storimo, smo mnogokrat sami krivi nesreče, katero valimo na naravne postav, vselej pa jeze, s katero nas stvarnik tepe. Človeku je naloga, da si naravo podvrže in da ji gospodari ter da si pridobi in ohrani prijaznost z začetnikom sveta, z najvišim vladarjem. Kdor tega ne stori, naj hudo molčé prenaša in naj se ne huđuje ni nad naravo ni nad

LISTEK.

Slovenska prisega udanosti goriških stanov nadvojvodi Karolu leta 1564.

Prijavil P. pl. Radics.

Ko je bil cesar Ferdinand leta 1563. zadnjič v Tirolih, začele so ga moči zapuščati in videlo se je, da ne bo več dolgo živel. V začetku leta 1564. ga je prisilila mrzlica, da se je z državnimi opravili malo pečal; zato se je začelo misliti, da morebiti odloži cesarsko krono. *) V takih okoliščinah je cesar v resnici začel misliti na smrt in je želel urediti svoje časne zadeve v korist svojih sinov ter izpeljati naredbe iz prejšnjih časov. Posebno mu je bilo na srci, da nastopi nadvojvoda Karol vlado notranjeavstrijskih dežel (Štajersko, Koroško, Kranjsko, Gorica, Trst), in ga pošlje v ta namen meseca marca 1564. v te dežele, da se mu še za cesarjevega življenja poklonijo. **) To poklanjanje — obljuba ali prisega zvestobe — se je vršilo v marcu in aprilu na Štajerskem, Koroškem (po stari šegi na Gosposvetem polji) in na Kranjskem, meseca maja pa v Gorici.

Po prejetem poklovu v Ljubljani moral je nadvojvoda zavoljo vedno večje slabosti cesarjeve naglo vrniti se na Dunaj. V Gorici, v Gradišči, v Ogleji

*) Buchholz, Geschichte Kaiser Ferdinand I., VIII. 756.
**) Hurter, Geschichte Kaiser Ferdinand II. und seiner Eltern, I. 22.

nje stvarnikom; sam sebe naj toži in naj spozna, da se mu tako godi, kakor je zaslužil.

Pripeti se včasih, da človek naperja vse svoje žile, da se trudi od jutra do mraka in še v pozno noč, da zbira okoli sebe vse pomočke, katere pozna, in da pri vsem tem svojega namena ne doseže. Takrat je človek nesrečen; vendar tolaži ga sladka zavest, da je izpolnil svojo dolžnost, da je storil vse, kar je bilo v njegovi moči; in ta prijetna zavest mu deloma namestuje srečo, po kateri je stegaval svoje roké. — Prigodi se pa veliko bolj pogosto, da pravično in neumorno delo ima tudi svoj lepi uspeh, da trud je poplačan, namen dosežen, dobro, katero je kdo želel, pridobljeno in dano v last stanovitnemu in neutrudnemu delavcu. — Tak izid želimo javnemu delovanju goriških rodoljubov; zato si dovoljujemo ob začetku leta spominjati jih na delo, ki jih čaka, in opominjati jih k pridnosti, s katero naj delujejo.

V gmo t n e m oziru je treba, da naši deželani vedno bolje spoznavajo, kako je treba živino rediti, polje obdelovati, ngrade saditi, vino napravljati, sadje pečavati. V ta namen naj svoje sinove pošiljajo v deželno kmetijsko šolo, ki v vseh teh rečeh izvrstno poučuje. — Posestniki se morajo rešiti iz krempljev oderuhov, ki obračajo revščino svojih rojakov v to, da jim izmolzejo po 5, 6 in celo 10 gld. obresti na mesec od posojenih 100 gld. V to svrhc naj rodoljubi prej ko mogoče osnujejo zadrugo ali posojilnico na osebni kredit, ki bo naše ljudi učila in silila varčnim biti, ki jih obvaruje pred poginom na premoženji. — Vsako leto večja plačila za bolnišnične stroške pogubijo naše občine eno za drugo. Nesrečna postava, ki je dovolila ljudem lenim, zapravljivim, razuzdanim biti, in jih potem kot pokveke povrača domačim občinam. Ako se postava ne more premeniti, naj se sezida na deželne stroške bolnišnice, ki bo zadostovala deželnim potrebam. Dasi bodo pri ustanovi stroški veliki, se pa potem občine bolj globoko oddahnejo. — Dokler niso urejeni stroški za bolnišnico, naj se dežela varuje vsakega drugega velikega stroška, posebno ako bi imel znašati celih 800 tisoč goldinarjev. — Da bo kmet vedel, kam gre denar, ki ga plačuje, naj se vpelje, da se bodo pokladali vsako leto natančni in javni računi posebno gledé okrajnih doklad za šolske in cestne

namene. V teh računih naj bodo dohodki in stroški z vso natančnostjo navedeni po razdelitvi na posamezne kraje in osebe, da bo mogel vsakdo presojevati, ali se rabi denar pravično, to je: ali pride vsaj vsako deseto leto na vsako občino toliko podpore, kolikor nosi bremena, in ali se izdaja denar za potrebne reči. Računi naj se objavljajo po domačih listih, ki naj se ob taki priliki razpošljejo tudi v najmanjšo vas.

V narodnem oziru moramo zahtevati od vlade, naj varuje naše naravne pravice, naj ne pusti, da se bodo z nogami teptali naši najvetejši čuti. Naš narod je bil dosti zaničevan; čas je, da se začne enkrat tudi spoštovati. Brezobzirno in z občino ali o vito silo jemali so naše otroke in so jih vtikali v otročje vrte in v šole, kjer so se izneverili svoji materi. V šolo so morali hoditi, narodnih šol pa niso imeli, zato so šli in hodijo slovenski otroci v Gorici v italijanske in nemške šole, kjer postanejo mladi renegati, ki se sramujejo svojega rodu. Ako to ni sila, naj imenuje kdo stvar pa kako drugače. Ako hoče država skrbeti za pošten in zvest narod, naj nam poskrbi slovensko otročje vrte, slovenske ljudske šole, slovenske srednje šole, slovenske urade.

Vse te naprave so državi enake koristi, kakor nam; pomanjkanje teh naprav je pa v prvi vrsti državi v veliko škodo in nevarnost, kakor je pokazal Oberdank, kakor kažejo bastardi (zvržki) irredentisti. Vladi je dolžnost, da nas v naših težnjah podpira; ali njo moramo pogosto na to spominjati in najprej se moramo sami gibati, potem se le smemo pričakovati, da nas bo vlada v naši pravični stvari podpirala. Slovenskem narodu in avstrijski državi se slabo ustregli oni krajni in okrajni šolski sveti, ki so na migljaj uradnika vpeljali v ljudske šole v Istri, Trstu in na Goriškem tuj jezik, da se otrokom napredek zavira ali da se odtujujejo slovenskemu narodu, ki je cesarju zvest skoz in skoz. — Nikdo naj nam ne očita, da presojujemo te velevažne, odgojevalne zavode samo z ozirom na narodnost. Poznamo njih važnost in njih namen; pa prav zarad tega toliko govorimo o njih, ker so se izneverili svojemu namenu, ker ne odgojujejo, ampak razgojujejo, ker veljajo v prvi vrsti kot sredstva, s katerimi se en narod pokončuje, drug

in v Trstu so sprejeli cesarski komisariji, ki so bili pri poklanjanjih na Štajerskem, Koroškem in na Kranjskem navzoči ali ki so se s stanovi pogajali, poklon namesto nadvojvode in za nadvojvodo.

Obsiren rokopis, ki se hrani v c. k. skrivnem hišnem, dvornem in državnem arhivu na Dunaji, iz peresa tajnika, ki je služil nadvojvodnemu višemu dvornemu mojstru, popisuje na dolgo in široko, kako so se ti pokloni vršili. Tukaj hočem navesti iz rokopisa le tisto mesto, ki govori o poklanjanju v Gorici, kateri odlomek je toliko več vrednosti in več važnosti, ker ima prepričano od besede do besede prisego, katero so slovenski prebivalci goriške grofije pri teh svečanih prilikah prisegli.

Ko so jezdili cesarski komisari v Gorico — tako dotično poročilo — so jim šli nasproti deželni stanovni, 200 mož, topovi so pokali, ulice so bile napolnene z ljudstvom, okna okinčana s prepogami in drugim kinčem, na oknih gospe glava pri glavi, ki so gledale nenavadno slovesnost. Na trgu in kjer začinja ulica, ki pelje iz dolenjega v gorenje mesto, je bil napravljen velik, lep slavolok s podobami in „z lepimi umetnimi (latinskimi) verzi“ ozaljšan. Na tem slavoloku je bil viditi Merkur (pogaški bog), potem močan črn orel z razpetimi krili zaznamujoč goriško grofijo, na desni Viktorija (boginja zmage), na levi boginja Fama. Po tem tri ženske podobe: Gorica v sredi, zvestoba na desni, pokorščina na levi. Dalje na desni Protej, na levi Triton (pogaška povodnja bogova), ter mir (na desni) in Liberalitas, gostoljubnost (na levi). Pod obokom je bilo mnogo genijev (dobrotnih duhov po mislih poganov), ki so trosili vija-

lice in rože ter so nudili Nj. kneški svetlosti, oziroma v roke cesarskih komisarjev lep venec. Zunaj oboka se je videla velika podoba, ki je predstavljala vodo Issnitz (Soča), ki bi bila dajala iz sebe črno vino, ako bi bil prišel nadvojvoda. Na levi je bila druga podoba, ki je pomenjala Vipavo, ki bi bila dajala belo vino, ako bi bil nadvojvoda pričujoč.

9. maja so stanovni naredili slovesno obljubo s prisego. — Najprej se je brala prisega v nemškem jeziku tistim, ki so ga umeli; potem so prisegli v italijanskem jeziku Lahi (die Wallischen), katerih je bilo prišlo mnogo iz Furlanije zaradi graščin, katere so imeli od Nj. Valičanstva, dasi so bili sicer Benečanom podložni. Kmetje (die Pawschaft) so prisegli pa v slovenskem (windisch) jeziku naslednjo prisego;

„Mi peresemo temu Suetlostiuimo
„ijnu Velicoustimo Gospodo Gospodo Carle Vajjvodi
„Vaustrie ijnu Gorizkhemu kneso & nassimo premi-
„louisstimo ijnu lastuimo Gospodo ijnu ponijga Smerte
„ketere Boug dougo obarij nijgonimo blisujimo Erbo.
„da homo nijga Suetlostij ijnu Milosti, Suesti pocornij
„podanij ijnu da Chemo Vseto Storit ijnu pustit car
„se suestim pocornim podanam Spodobi, ijnu da Chemo
„tudij pustit Vest niogo Suebloust ijnu milost vseto
„kerbi mogli Suedit ijnu resoumit, kerbi billa proti
„ali Ces niogo Suetlost ijnu milost ijnu dudij Sami
„nechemo toijsto Storit ali Vtaki Sued prid takonam
„Boug pomagaj ijnu wsi Suetnikhi“.

Po tej prisegi je upilo vse, tudi ženske: Avstrija, Avstrija! in so živahno streljali na gradu in v mestu.

pa krivično množi. Mi le zahtevamo, naj ostanejo ti zavodi na naravni podlagi, naj se ne rabijo v politične, razdiravne namene. Kdor je spravi odgojevalne zavode z naravne poti, on je grešil, ne pa mi, ki zahtevamo, da naj se hodi naravna pot, katero je Bog stvaril.

V političnem oziru bo imela goriška dežela to leto skušnjo zrelosti, ko pride do volitev v deželni zbor. Takrat se pokaže, ali je ohranil narod vsaj toliko politične zrelosti in neodvisnosti od vladnega vpliva, kolikor je je kazal v prejšnjih letih ob nekaterih priložnostih. Pokaže se, kako daleč je segla politična demoralizacija (pokvarjenost), ki ima sedež v Trst in razpenja mreže po celi deželi. Rojake opozarjamo, da politični razum naših deželanov se mami, da se jim hvali kot edina pomoč in edina rešitev iz vsega zla sedanja tržaška vlada, da se jim prikriva zadnji konec nekaterih na prvi pogled narodnih početij in politično mišljenje nekaterih porodu Slovencev, ki silijo na vih. — Goriški rojaki morajo biti pazljivi, morajo stvari, ki se okoli njih godijo, premišljevati in presojevati, morajo o pravem času narod o vsem poučiti, ne smejo molčati. Prilika jim je dana v političnem društvu „Sloga“, ki na novo oživlja, ki zbira razmetane ude, ki sprejema nove moči, ki ima napovedan občni zbor z izbranim programom. Tega društva se je treba okleniti, v tem društvu je treba delati, s pomočjo tega društva dá se narodu pomagati. Kdor v resnici ljubi svoj dom, ne more se „Slogi“ ogniti, ne more zapuščati ognjišča, na katerem gori ogenj domovinske ljubezni, ne more odtegovati se središču, iz katerega se širi politični um in politična moč po celem deželi. Vsak narodnjak brez razločka stanú in starosti naj pristopi temu pravačnemu društvu.

Vrhu tega je dolžnost vsakega resničnega rodoljuba da podpira slovensko časopisje. Goriškim Slovincem priporočamo v prvi vrsti našo „Sočo“, ki prinaša v razumljivi besedi zdravih naukov političnega, narodnega, gospodarskega in različnega zadržaja. Nobena hiša na Goriškem bi se ne smela dobiti, kjer bi „Sočo“ ne poznali; vsak zaveden mož bi jo moral naročiti ali vsaj brati. Konec leta ne bo nikomur žal za mali znesek, s katerim si je priskrbel obilnega in podučnega berila.

Dopisi.

Iz Renč, 1. jan. — Poročati imam veselo novice za naše rokodelce in delavce, da naš priljubljeni učitelj g. Ant. Bajec se je vpisal v slov. bralno in podporno društvo v Gorici in da prevzame poverjenstvo tega društva za naš kraj. To je za naše delavce, katerih nekaj dela doma, veliko pa v mestu pod raznimi zidarskimi mojstri, velike važnosti. Rokodelcu je podporno društvo bolj potrebno ko kmetu, ker kadar je rokodelc bolan, počiva tudi njegovo delo in njegov zaslužek; če pa je kmet bolan, mu sadje vendar le zori in mu prinese kak krajcar tudi med boleznijo. Rokodelec nima ob času boleznij drugega ko to, kar si je v zdravih dneh prihranil. Naši zidarji in drugi rokodelci so bili koj od začetka vneti za goriško društvo, pa jim je šlo težko zaradi vpisovanja, ker ob delavnikih, ko so v mestu, imajo delo in društvena pisarnica ni odprta; ob nedeljah in praznikih pa, kadar je društveni denarničar v bralni sobi, so oni doma in jim je težko iti v Gorico blizu dve uri daleč samo za to, da se vpišejo ali da plačajo mesečnino. Zdaj bo vse drugače, ker se bodo domačini oglašali pri poverjeniku, ki je doma, in bodo tudi njemu plačevali mesečnino, da jih on pri priložnosti pošlje v Gorico. Tako je pristop in vplačevanje močno zljajšano in ni dvomiti, da v kratkem času pristopi vsled tega društvu mnogo novih udov.

Iz spodnjih Brd, 31. dec. — (Poboj.) V torek v drugi božični praznik, zbrali so se po popoldanski službi božji fantje iz Neblega, ki spada pod slovensko faro, iz Rutarij (Rotars), iz Dolenj (Dolegna) in iz Pojan (Pojanis) pri tako imenovanih Mlinih, „dai Mulinús“. Proti 10. uri v noč, ko so že precej dolgo pili, začel je med njimi nevaren boj. Nastali sti iz fantov na enkrat dve stranki; k eni so se pridružili slovenski fantje iz Neblega. Vsi drugi fantje iz gor omenjenih vasij združili so se v močno nasprotno stranko. Kako je do krvavega boja prišlo, ne more se še prav natanko določiti; zdi se pa, da so Lahji prišli pod Nebo v krčmo z namenom, da bi tam rogovili in iskali „rušče“, kakor pravijo Brici.

Začel je tedaj pogubonosni boj; kamenje je letelo od vseh strani; razbivali so okna, vrata, steklenice, kozarce; vse, kar ja razsajalcem prišlo pod roke, je šlo v zrak. Mislili so na kačji in po sobah zaprti ljudje, da je konec sveta. Kako se je cela stvar izveršila v hiši, ne ve se še gotovo, kajti eden govori tako, drugi pa zopet drugače. Ko je bilo že vse končano, prideta dva žandarma ter zagledata pred krčmo trop fantov, ki so govorili furlansko ali rekla jim nista ničesar, kajti bili so pri miru in tihi. Žandarma nista vedla, kaj se je poprej zgodilo, kajti

prišla sta le po naključni zraven. Žandarma stopita v krčmo ter zagledata vse razbito; krčmar jima pové, da pred pol ure je bil velik boj v hiši ter da so mu vse razbili. Ko jima krčmar to pové, odpravita se koj iz krčme gledat, ali so še fantje zunaj; ali ni jih bilo več. Postojita nekoliko in odideta proti domu. Ko prideta za nekaj korakov proč od hiše, zagledata na gorenji strani ceste, na nekih „ozarah“, dve osebi sedeci pod češpo. Eden žandarm se spusti za njima, pa brez uspeha, ker imeli sti oni dve osebi dobre noge. Ko se žandarem vrne in pogleda nekoliko okoli sebe, zagleda na konci njive ležečo osebo; stopi k njej jo zgrabi ter strese misleč, da je kak pijanec. Ko pa vidi da ne dá od sebe glasu, prižge svečo, in tu zagleda mrtvega človeka, ki si je tiščal rano z levo roko.

Koj drugi dan pride komisija iz Kormina ter določi sekcijo (raztelesenje) na četrtek. Nesrečnež je dobil dve rani, edno pod rebra, ki je bila 15 centimetrov globoka, drugo na spodnji hrbet, ki je bila 10 centimetrov globoka. — Zločinca niso še dobili; trije ali štiri Lahji so pobjegli v blaženo Italijo; ednega glavnih rogoviležev so uže ujeli; upati je, da tudi druge polovijo.

Nesrečnežu je bilo ime Franc Černigoj, po domače Golob; doma je bil iz Neblega in je bil mladenec 32 let star. Delal je v Podgori v tovarni in je imel navado, da je vsak praznik prišel domov. Tako je tudi za božične praznike prišel na dom. Nesreča je toliko večja, ker je bil ranjki glavna podpora svojih ubogih starišev. — Zdaj pa naj se le hvalijo naši sosedni Lahji, da morajo prodajati oliko Slovincem v Brdih. Ako druge olike ne poznajo, naj nam tudi s to prizanašajo. Eden, ki je videl.

Skrilje, 17. decembra. — V četrtek, 14. t. m., spremili smo Jožefa Čermelja, bivšega vojaka in veterana, ki je umrl v 58. letu starosti, k večnemu počitku; zemlja mu bodi lahka!

Obžalovati moramo pa pri tej priliki ne-le zgrabno hrabrega veterana, ki je z velikim trudom svoji družinici v sedanji draginji kruh služil, ampak tudi veliko mlachnost veteranov tega obližja, ko gre za to, da se skaže poslednja čast sodruštveniku, kajti na prste bi jih lahko seštel, ki so se udeležili tega pogreba. Ali ni to žalostno? Bralo se je plem. gosp. grofu Lantieri-ju, načelniku veteranske podružnice, ki je bil že četr ure pred osmo pričujoč, na obrazu, kako zelo težko da mu je bilo pri srcu biti tako osamljenemu. Za Boga, prosim Vas bratje veterani! ne žalimo več z nemarnostjo in lenobo gorečih in marljivih društvenih načelnikov, ampak prizadevajmo se jih posnemati po mogočnosti, da postanemo vredni člani tega prekornostnega in blagodejnega društva ne le pri jedi, pijaci in veselicah, ampak pri vsaki mogoči priliki, ko nas društvena dolžnost veže. Saj nam je sam grof ravno pri tej priliki, kakor pri vsaki drugi, dal prelep izgled, ker se je tako od daleč potrudil ter se je ponižal stopiti v revno hišico mrličev, ga pokropiti, ter je na pokopališči lopato zemlje nanj vrgel. Kaj pa mi? nas nij mar sram, da svoje dolžnosti ne poznamo. Upajmo, da odslej bode pri pogrebih vse v boljsem redu, nego je bilo do zdaj. Za to naj bi domači in bližnji veterani poskrbeli po svojem spoznanju. Veteran.

Iz Skrijl poleg Ajdovščine. G. Anton Favetti, posestnik iz Skrijl, je bil odlikovan od Nj. Vel. presvetlega cesarja z zlatim križem za zasluge. Mož je tega vreden, ker delal je neumorno po besedah našega slavnega pesnika: „Dolžan uij samo, kar veleva mu stan. Kar more, to mož je storiti dolžan.“ V raznih odborih deloval je spretno in vstrajno za blagor občanov. 21. t. m. podelila se mu je odlika slovesno v dvorani g. M. Lenarčiča na Gorici. K slovesnosti so se bili sešli: prečastiti g. župnik kamenjski s svojim pomočnikom, č. g. Andrejem Ferfoljo, g. učitelji in občinski zastop skrijljski in kamenjski in še drugi iz okolice. Okolo 10. ure predpoldne pripeljal se je preblagorodni gosp. dvorni svetovalec baron Rechbach; strel topičev je naznanjal ljudstvu njegov prihod in pričetek redke in pomenljive slovesnosti.

Po jednatem govoru je g. c. k. okrajni glavar odlikovancu križec pripel med veselim strelom topičev. Ves ginjen zahvalil se je odlikovanec v lepej in jednatej besedi; povdarjal je dobrotljivost in usmiljenost presvetlega cesarja do vseh svojih podložnih, da jih ljubi kot svoje otroke, da ga vsi ljubimo kot pravega očeta, da smo pripravljene zanj žrtvovati vse, imetje in življenje. V znamenje vdanosti povabi navzoče, naj vsikliknejo trikratni: „Bog živi našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I.“ Obrne se odlikovanec še k preblagorodnemu gospodu dvornemu svetovalcu Rechbachu, se tudi njemu za odlikovanje zahvali ter obljubi še nadalje v blagor ljudstva delovati in se tako prejetega odlikovanja vrednega skazati. Gospodu glavarju vsikliknejo navzoči: Bog ga živi! — Po tem odpeljal se je gospod baron mej pokanjem topičev v Črniče k drugemu enakemu poslu. Družba duhovnikov, učiteljev in občinskih zastop-

nikov razveseljevala se je potem pri kapljici dobrega vina do pozne ure. Pri tej priliki vrstile so se različne napitnice. Prvi napil je č. g. Andr. Ferfolja presvetlemu cesarju povdarjajoč Njegovo delavnost, radodarnost in ljubezen do vseh svojih narodov, pa tudi težo Njegovega vladanja. — Napilo se je dalje dvornemu svetovalcu Rechbachu kot cesarjevemu namestniku pri današnji slovesnosti. — Omeniti moram, da duša celemu društvu bil je uže preje odlikovani g. Andr. Robič, župan in posestnik ter iskren prijatelj g. Ant. Favettija, iz Rifenberka. Kratkočasil nas je s svojim zdravim humorom prav dobro. Razšli smo se z nado in željo, naj bi nam Bog v blagor občine še mnogo let ohranil gosp. odlikovanca.

Eden zmej navzočih.

Iz Kremsa ob Donavi, 28. dec. — Naj se tudi jaz, akoravno daleč od svojih sorojakov, oglasim z nekoliko besedami v tako prilični „Soči“. Potožiti moram v prvi vrsti, da mi je milo pri srcu, ko pomislim da moram bivati mezi tridimi Nemci, ker rajši bi se potegoval na naši slovenski zemlji za naš jezik in naše pravice. Toda s trebihom za kruhom. Bivam tukaj na doljnem Avstrijskem in sicer mezi mesti Krems, Stein in Mautern ob Donavi. Ta mesta so zelo stara in zaradi starosti imenitna. Obstojé uže od časa Rimljanov, se ve da sedaj veliko večja, ko takrat.

Od mesta Stein pelje lesen most čez Donavo do mesta Mautern. Ker so v okolici tri mesta, gre mnogo ljudstva čez ta most, ki meri 400 metrov in ima 19 lesenih koz, mezi katerimi je za parne ladije in vsakoršne druge povodne voznje prostora za blizu 20 metrov. Pri tem mostu zgodilo se je uže brezštevilnih nesreč, ker so zadele ladije na kako kozo (Brückenjoeh) tega mosta in so pokopale marsikoga v hladni Donavi. — Pretekli mesec zadela je parna ladija „Kronprinz Rudolf“ s vlakom „Almaš“ s tako močjo na enajsto kozo (stolp) mosta, da ga je porušila. Padli sti tudi dve ženski (k sreči ni šlo takrat čez tisti stolp več ljudi) s stolpom vred v Donavo. Eno so rešili matrozi (brodarji), druga je našla greb v globoki Donavi. Zgodila se je ta nesreča o poldne, ko gre malo ljudstva čez most. Malo potem prišla je cela kompanija vojakov, ki se je vadila v streljanju. Kaj bi bilo, ko bi bila šla ta kompanija nekoliko prej čez most? ali ko bi se bila pripetila ta nesreča v nedeljo ali na praznik, ko je pola most različnega ljudstva? Posebno ko se bliža parna ladija, obesi se eden in drugi ob straneh mosta, da more bolje opazovati parno ladijo. Delali so celi mesec, da je zdaj vendar mogoče iti čez ta most brez strahu. To delo pride stat do 9000 fl.; za ta most skrbi deželna vlada. Večina stroškov pade na prevoznou društvo (Erste k. k. priv. Dampfschiffahrts-Gesellschaft), ker njegov kapitan, Engländer po imenu, je kriv te nesreče. Čudno se mi zdi, da deželna vlada ne skrbi za železen most, ker ta je edini leseni most ob celi Donavi.

Politični pregled.

Seje v državnem zboru se začnejo zopet 15. januarja. Med tem, ko državni zbor praznuje, so začeli nekateri odseki gosposke zbornice prav marljivo delati. Precej po novem letu sta začela dotična odseka od državnega zbora vže lani sprejeto šolsko postavo in obrtnijsko novelo pretehtevati.

Na Ogrskem je navada, da se zberó politične stranke drž. zbora ogrskega ob novem letu ter da gredó ministrom in družim odličnim osobam srečno in veselo novo leto voščiti. Pri taccih prilikah objavijo ministri večkrat programe za prihodnje leto, ali pa podajo čestitalcem druge vesele novice za odgovor. Letošnji odgovor ministerskega predsednika Tisze na te čestitke ni obsegal kaj posebno zanimivega, ponavljal je le važno zagotovilo, kakor že enkrat prej v državnem zboru, da se letos kalenja miru ni bati.

Znano je, da je grof Taaffe skozi tri leta z največjo potrpežljivostjo prenašal rovanje političnih in družih uradnikov zoper samega sebe in svojo vlado. Kaj je počenjal n. pr. zloglasni Vesteneck na Kranjskem, ne da bi ga bila vlada kaznovala? Uradniki pa so smatrali to predsednikovo potrpežljivost kot slabost ter so še huje šuntali in rogovili proti vladi. Toda zdi se, da ima tudi Taaffejeva pohlevnost in potrpežljivost meje, kajti v novejšem času je bil en rogovilež zoper vlado premeščen; na Dunaji so pa enega uradnika pri ministerstvu za uk in bogočastje iz enakih uzrokov precej upokojili.

Z novim letom so nam došle žalostne no-

vice iz podunavskih in nemških pokrajin in iz Češkega. Velike povodnji so napravile tam mnogo škode. En del dunajskega mesta je vsled povodenj v veliki nevarnosti, kakor se glasé novejša poročila. Tudi v Pragi je naznanil strel iz topa, da je voda prestopila struge in da se bliža mestu nevarnost.

Mnogo hrupa je napravila Oberdankova smrt v Italiji; kako se tam proti Avstriji govori, piše in ruje, tega ni mogoče objaviti. Sicer pa o tem več prihodnjich. 4. t. m. ob 9 3/4 je v Rimu 26 letni stavec Rigatieri štirikrat ustrelil proti palači, v kateri stanuje c. kr. avstrijski poslanec pri sv. očetu. Zločinec ni ranil nobenega, a njega so djali v zapor.

V visokih dunajskih, poslanskih in družih krogih je napravila nagla smrt našega poslanika grofa Wimpffen-a, kateri se je prešli teden v Parizu ustrelil, veliko senzacijo. Začetkom se je govorilo, da so Wimpffenove denarne razmere najbrže v neredu, toda to ni bilo res. Kakor je komisija zdravnikov in družih dokazala, začelo se je bilo g. grofu v glavi mešati in to mu je potisnilo revolver v pest. Mrliča prepeljejo v Gradec na Štajersko.

Večjega pomena je nepričakovana smrt francoskega duševnega velikana Gambette, kateri je 5 minut pred novim letom svojo dušo izdihnil. Gambetta je bil sin siromašnega trgovca, študiral je v Parizu pravoslovje, kjer je postal in se nasečil kakor odvetnik. Vsled svoje izvanredne zgovornosti in družih lastnosti bil je na večih krajih voljen za poslanca. Posebno pa se je odlikoval med nemško-francosko vojsko leta 1870-1871. Ko je bil Napoleon vjet in z njim skoraj vsa vojska, je Gambetta zgovornost pripomogla, da so kakor iz zemlje novi vojskinci oddelki rastli. Ves svet se je čudil, kje zajema, kako oborožuje in ureduje Francija nove armade. Nj preustroju Francije po vojski je Gambetta mnogo pripomogel, bil je tudi ministerski predsednik, pa le malo časa. Govori se in verjetno je, da se je Nemčija njega in Skobelev-a najbolj bala, obeh je sedaj rešena. Toda dvomimo, ali bode nje vest vsled tega mirnejša. Čudno je, da sta oba moža morala prežgodaj svet zapustiti zaradi žensk.

Domače stvari.

Presvetli cesar je podaril iz svoje privatne blagajnice 100 gld. podružnici veteranskega društva v Cervinjanu.

Vabilo. Odbor slov. narodno-politiškega društva „Sloga“ vabi vse [p. n. gg. društvenike k rednemu obč. zboru dne 11. januarija 1883. točno ob 11. uri zjutraj v prostore slovenske čitalnice v Gorici na Travniku, pri katerem se bodo obravnavali sledeči predmeti:

1. osnova slovenskih otročjih vrtov v Gorici;
2. posvetovanje o ustanovi ljudske posojilnice za Goriško;
3. peticija do visokega naučnega ministerstva, da napravi pri tukajšnjem izobraževališči za učitelje poseben tečaj za poduk o vodstvu otročjih vrtov;
4. peticija do vis. naučnega ministerstva za vpeljanje slov. kot učnega jezika na c. k. deški šoli in na c. k. gimnaziji in realki v Gorici, in enaka peticija do vis. državnega zbora;
5. volitev novega odbora.

Ob enem se vabijo vsi rodoljubi na Goriškem, kateri niso še udje političnega društva „Sloga“, da bi društvu pristopili in vstop naravnost pri podpisnem predsedniku ustmeno ali pismeno naznanili, da se bodo mogli že napovedanega obč. zbora udeležiti.

V Gorici, dne 28. dec. 1882.

Za odbor

predsednik Dr. Jos. Tonkli.

Zabavni večer goriške čitalnice 30. decembra je bil dobro obiskan. Profesor dr. Kos je govoril o slovenskem knezu Privini ter je svojo nalogo prav dobro izvršil. Prosta zabava je trpela še precej časa. Danes, 5. jan., bo zopet skupni večer v gostilni pri Solncu.

Srečkanje pri tržaški razstavnici loteriji ni bila danes, 5. januarja, ampak bo na prošnjo razstavnega odbora in z dovoljenjem vlade še le 18. febr. t. l.

Katoliška družba v Gorici dela priprave za svetčanost, katero namerava prirediti v čast novemu

škofu poreškemu, mons. Zornu. Te slovesnosti naj bi se udeležili po odborovi želji obe narodnosti goriškega mesta.

„Corriere di Gorizia“ se imenuje nov list, ki je začel izhajati v Gorici v italijanskem jeziku v tiskarni Paternolljevi po dvakrat na teden. Izdajatelj mu je tiskar Jožef Paternolli, odgovorni urednik H. Bensa. List obečuje, da bo za-topal koristi goriškega mesta in goriške dežele sploh ter da bo hodil pošteno srednjo pot.

Dvoboj. Na novega leta dan ob 10. uri zjutraj se je bojeval, kakor poroča novi goriški list, nek hrvaški grof. O. v prostorih tukajšnje vojaške bolušnice s stotnikom S., katerega je ranil s sabljo na roko. Koj potem se je bojeval s stotnikom R., katerega je ranil na čelu. — Zakaj ne čakajo boja željni gospodje, da se bodo sekli onkraj meje, kadar pride čas? Zdaj so ostre kazni vredni, ker postavljajo v nevarnost moč in življenje, katero so cesarju obečali. Ne vemo, kako se strinja pri vojaki dvoboj s prisego, ki se naredi cesarju; da se ne strinja s krstno obljubo, že tako vsakdo vé.

Leta 1882. je bilo rojenih v Gorici 555 ljudi: v fari Velike cerkve 205, sv. Ignacija 154, na Placuti 127, pri sv. Roku 69. Umrlj jih je v istem času 659: v fari Velike cerkve in v obeh bolušnicah 359, v fari sv. Ignacija 158, na Placuti 90, pri sv. Roku 52. Poročilo se jih je v fari Velike cerkve 57 parov, pri sv. Ignaciji 37, na Placuti 25, pri sv. Roku 14 parov; vseh vkup 133 parov.

C. k. poštne hranilnice. Prihodnji petek, 12. januarja t. l., pričnu svoje delovanje našim bralcem znane poštne hranilnice. V ta namen so v naši grofiji do zdaj naslednji poštni uradi odločeni: Avče, Ajdovščina, Biljana Bolec, Čepovan, Črniče, Corgnole (Lokve), Fara, Gorica, Gradišče, Kanal, Kormin, Renče, Ronki, Sagrađ, (Zagrad), Solkan, Šmarje, Stanjel in Villa Vicentina, vseh torej 19. Na vsem Primorskem se šteje 150 poštnih uradov; od teh je komaj 40 odločenih za hranilnične zadeve, akoravno bi se po postavi o poštnih hranilnicah s tem morali vsi poštni uradi pečati. Ostalih 110 poštnih uradnikov našega Primorja ne razume dotične postave; zato je bilo vodstvo poštnih hranilnic prisiljeno delokrog novega zavoda omejiti na 40 uradov.

Koncert priredi gospa Lucilla Podgornik-Tolomei vtorek 9. januarja ob 8. uri zvečer v dvorani društva „Concordia“ na Travniku. Sodelovali bodo glediščna pevkinja Ema Bagnalasta in gospoda Haring, solist na gosli, in pl. Riesenfelder, violončelist, oba od pešpolka nadvojvoda Leopold št. 53. S klavirjem bo spremljal g. Julij Dragatin. V programu tega koncerta se nahaja imeniten Rubinsteinov Trio G moll, na katerega posebe o pozorjamo, ker ga bosta s koncertistinjjo izvrševala najizvrstniša godca tukajšnje vojaške godbe. Vojaška oblast ju je izjemno dovolila za to priliko, ker vojaška godba drugače ne sme nastopati v takó majhnem številu.

Tečaj za telegrafiste. Razpisan je za Primorsko do 20. t. m. učni tečaj za tiste, ki hočejo telegrafični uradniki postati. Sprejmejo se prosilci pod 30. letom, ki so 6. gimnazijalni ali realni razred dovršili, ki znajo nemško in francosčine toliko, da lahko francoske telegrame berejo in oddajo, in ki imajo prilično lepo pisavo. Kdor pozna še druge jezike, ima prednost.

G. Jožef Faganel, cestni odbornik za goriško okolico, nam je poslal dopis, v katerem pojasnjuje, da ni o n kriv, ako se grgarska cesta ni še razširila, da on se je v tem oziru strogo držal odborovih sklepov oziroma odlokov odborovega predsedništva.

Zadnje naše poročilo o goriškem pokopališču je zbudilo po mestu nekoliko pozornosti. Prijatelji nove ustanove se tolažijo s tem, da voda moči ude umrlih ne pa živih ljudi. Menijo, da, dokler ne pride voda živim do grla, ni vredno o tem govoriti; mi pa mislimo, da kadar začne voda živim v grlo siliti, bo prepozno na pomoč klicati.

Vrhniska čitalnica je, kakor se nam poroča, pri svojem občnem zboru dne 26. dec. vsled predloga gospoda Gabrijela Jelovškega enoglasno imenovala gospoda Franca Kotnika velikega posestnika in tovarnarja iz Verda in gosp. dr. J. Vošnjaka državnega in ceželnega poslanca častna člana omenjenega društva.

Gosp. Kotnika imenovali so častnega člana radi njegovih mnogih podpor društvu, gospoda dr. J. Vošnjaka pa radi njegovih velikih zaslug za slov. narod, osobito za njegovo nesebično potezanje za narodne pravice.

„Triester Zeitung“ izhaja od novega leta naprej le enkrat na dan in sicer zvečer; jutrnjo izdavo je ustavila, ker je bila predraga.

V Trstu bo 8. t. m. konečna obravnava pri tamošnjih deželni sodniji zoper jetnišnična čuvaja Calligaris-a in Lovrenčić-a, katera sta s zaporniki, ki so

bili zaprti zaradi tržaških bomb, mirno jedla in pila n se prav dobro z njimi zabavljala.

Viekopis D. ra Jurja Dobrile, biskupa tržačansko-koparskega. prijé porečko puljskega. Napisao Cvičko Rubetič. Na svet izdalo društvo sv. Jeronima. (Sa slikom). — Stranij 97 v mali osmerki; cena 30 kr.

Pod tem naslovom je izšla lična knjižica, ki popisuje v razumljivem hrvaškem jeziku življenje in delovanje ranjkega vladike tržaškega, prej poreškega. Z živo besedo slika pisatelj pobobo umrlega Jurja, ki je z vso gorečnostjo svoje neugasljive ljubezni do izročnih ovčic neumorno se trudil za dušni in gmotni blagor zapuščenega istrskega naroda. Ta življenjepis je priporočila vreden za vsakega duhovnika in za vsakega človeka, ki trdi, da ljubi svoj narod, še bolj pa za takega, ki ga dejansko ne ljubi. V tej knjigi je zrcalo resničnega narodnjaštva in dela vnega duhovnika. Ako spozna kdo v knjižici popisane samega sebe, blagor mu, ker ima za se najlepše spričevalo. Vsakdo naj skuša, da po moči pripodobi svoje delovanje delovanju moža, čegar spomin bo živel, dokler bo Istra stala. Zlahkne čednosti, ki kinčajo vsakega človeka, ki jih ima, so prav lepo opisane v tej zlati knjižici na osebi nepozabljivega Jurja Dobrile. Knjigo oddaja v duhovskem semenišči v Gorici bogoslovec tržaške škofije g. Josip Kompare.

Oberdankovim tovarišem se slabo godi. Predno jih je obsodila svetna pravica, se kažejo na njih znamenja kazni božje. Leopold Contento, ki je bil v preiskavi zaradi bombe, vržene v Trstu 2. avgusta t. l., je nedavno umrl. Levi, ki je bil 18. avgusta v Benetkah oddal bombe za Trst, je prišel te dni iz uma. Drugi so še v preiskavi. — Cesarica družina je bila pa očitno rešena iz nevarnosti. Ni čuda, ker predno je odrinila presvetla cesarica v Trst, je šla k spovedi in k. sv. obhajilu, da bi jo Bog po poti varoval, kakor vemo iz popolnoma zanesljivega vira.

Italijanski konzul v Trstu, ki je bil v sodišči navzoč, ko se je vršila znana obravnava s Čložoti, je bil nedavno nagloma prestavljen iz Trsta v drugo mesto. Ali je to morebiti nasledek g. Nabergojeve interpelacije v državnem zboru? Potem čestitamo g. poslancu. Konzul ima nalogo podpirati svoje rojake v raznih potrebah; da bi smel pa tudi pri sodniji sedeti na odličnem mestu, je novo.

„Reform“ se imenuje političen list, ki ga izdaje na Dunaji eukrat na teden g. Jurij vitez Smolski. Namen in cilj tega lista obstoji v tem, da svobodno in neodvisno zagovarja in brani vse, kar zadeva Slované v njih političnih odnashjih in v književnih razmerah. Zadnji svrhi služi veliki književni podlistek „Slavische Rundschau“, ki prinaša najizvrstnejše slovanske proizvode (dušne izdelke) v ukusnih prevodih in pregled o delovanji Slovanov na polji znanosti in umetnosti. V vseh slovanskih deželah so sprejeli z veliko navdušenostjo ta list, ki izpolnjuje svojo nalogo prav dobro. Cena lista je na leto 12 gld., na pol leta 6 gld., na četrt leta 3 gld. Napis: na Dunaji, Josefstadt, Wickenburggasse 19. Parterre.

„Hrvatska vila“ o kateri smo v našem listu že nekatere kratki govorili, prinesla je v 5. številki 2. letnika krasne podobe Avgusta Senoe, Fr. Preširna, dijakovarske stolne cerkve, rilskega samostana v Bulgariji (na dveh slikah) in ilustracijo k Preširnovi pesmi „Pod oknom“ z besedo ured. List izhaja na Sušaku pri Reki enkrat na mesec na celih polah (folio) in stane celo leto 10 gld., pol leta 5 gld. Hrvaško slovstvo ni imelo še enakega dela.

„Vrtéc“, časopis s podobami za slovensko mladino, zvršil je svoje dvanajsto leto in nastopi s prihodnjo številko nov letnik. V zadnjem listu je prinesel sledeče sestavke: Na sveti večer, pesem, zložil S. Magolič. Brat in sestra, povest, spisal Devoján. Napoleon I., zgodovinska črtica, T. — Magij Bardija, perzijska pripovedka, podal A. A. Pirc. Temešvar krajevni opis. T. — Kako se jazbecu kuri, povzeto iz življenja, spisal Jos. Gradáčan. Dnevni red za pridne otroke, J. S-a. Sirota, pesem, zložil S. Magolič. Razne stvari: kratkočasnice, prigovori, slovstvene novice, rešitev rebusa v 11. št. „V.“, listnica, vabilo k naročbi. — Že iz raznovrstne tvarine čitatelji lahko spoznajo, da urednik g. Ivan Tomšič, učitelj na c. k. vadinici v Ljubljani, se ne boji truda, ampak da se prizadeva na vso moč, da bi list ustrezal svojem namenu. Reči moramo, da list svojo nalogo prav dobro izvršuje in da zasluži, da si ga naročé vsi slovenski odgojitelji za se in za svoje odgojence, ker po vsebini in po obliki je otrokom in dečkom pa njih odgojvalcem prav primeren. Zato ga priporočamo slovenskemu občinstvu prav toplo in to tem več, ker prinaša tudi podobe. V zadnjem listu ima dve podobi: rojstno hišo Napoleona I. na otoku Korziki in mesto Temešvar na Ogrskem. Izhaja v Ljubljani vsak mesec enkrat in stane za celo leto 2 gld. (4 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. — Te dni je izšla p. va številka novega letnika z raznovrstnim gradivom in z lepimi podobami.

Listnica uredništva. G. dopisniku iz črniške županije: danes nismo mogli, prihodnjic. — G. dop. iz Istre: odložili smo prav neradi. — G. J. F. v Oh.: prihodnjic. — G. dop. iz Bolca: danes ni šlo.
Listnica opravništva: Sl. čit. v Vip.: zapisali smo za celo tekoče leto. — G. K. Č. v Č.: prav imate. — G. Fr. Kal. v Šm.: tako je, kakor ste pisali. — G. Fr. P. v Kop.: še 2-40.

Uradno pooblaščen tukajšnji zemljemerec išče praktikanta za rabo v tehničnih in zavarovalnih opravilih. Zahteva se, da je dovršil spodnjo realko, in zmožnost v slovenščini. Določi se mu ob enem denarna podpora. Prosilec naj se oglase pri uredništvu „Soče“.

327/E.

Razglas.

Naslanja se na razpis prevzvišenega skerbništva zastavljavnice in ž njo združene hranilnice od dne 4. t. m. šte. 162 priobčuje podpisano vodstvo sledeče:

- od 1. januarja 1883. dalje bo plačevala hranilnica upnikom od vseh pri nji naloženih kapitalov brez razločka obresti po 4 1/2 %;
- od 1. januarja 1883. naprej bodo plačevali dolžniki hranilnici obresti le po 5 1/2 % od kapitalov, ki so si jih pri nji izposodili na svoja posestva, začeniši to od istega prvega polletja v letu 1883., do katerega so že v letu 1882. dotične obresti predplačali.

Prevzvišeno skerbništvo si pa k točki 1. in 2. pridržuje pravico, da o ti zadevi dalje določi, česar bo treba.

Vodstvo grof Thurnove zastavljavnice in ž njo združene hranilnice
v Gorici, dne 26. decembra 1882.
D. LOVISONI.

Za primerna darila

priporočam te le reči, vse pravo pozlačene s c. kr. cekinskim zlatom! Oj pravega zlata se ne razločijo.

Urne verižice za gospode po	3	gld.	50	kr.
Urne verižice za dame po	5	„	—	„
Garnitura gumb (knofov) za gospode po 1	1	„	80	„
Garnitura gumb za dame po	2	„	20	„
Garnitura: (broša in uhani po)	3	„	50	„
Braceleti za dame po	3	„	—	„

Prstani iz pravega 6 karatnega s sumatrnimi dijamanti, ki se ne dajo razločiti od pravih dijamantov, vsak po 5 gld., 6 gld., 7 gld., 8 gld., 9 gld., 10 gld. a. v. (Pri naročilu prstanov naj se za širokost prsta mera priloži v zrezku papirja.)

Vse se razpošilja po poštnem povzetju. Če se pa denar naprej pošlje po poštni nakaznici, se blago pošlje brezplačno.

Poroštva je 5 let!
G. W. SCHACK.
Prva razpošiljalnica:
Prag-Weinberge (na Češkem, Böhmen.)

Za štacuno s papirjem in pisavno pripravo se išče mlad pomočnik, ki je izurjen v tej stroki. Zahteva se znanje slovenskega jezika in zvedenost v vezanji bukev, da bo mogel izvrševati in zaračunati naročila stalnih odjemnikov in podpirati voditelja štacune s svojim znanjem.

J. Giontini v Ljubljani.

Dr. Pattisonava vata za protin

naiboljšo zdravilo zoper protin in revmatizme vsake vrste, kakor: bolečine v obrazu, prsih, vratu in zobeh, protin v glavi, rokah in nogah, trganje po udih, bolešt v hrbtu in ledjih.
Zavitke po 70 kr., polovica 40 kr., pri G. Cristofoletti lekar pri črnem medvedu v Gorici na Travniku.

Vabilo na naročbo.

Preverjeni, da nam je ilustriran šalji list živa potreba in oziraje se na razne, po odličnih rodoljubih ponavljane želje, začeli bomo počenši od novega leta 1883. izdajati zabavno-zbavlji in šalji list

„ŠKRAT“

ki bode izhajal za sedaj dvakrat na mesec in prinašal razen lepih, v Pragi izdelanih slik in kratkih šalji povestij raznovrstno zabavno gradivo, razpravljajoč vsakdanja politična in socijalna vprašanja v kolikor možno mikavnej obliki, ozirajoč se pri tem ne samo na Ljubljano, ampak na vse slovenske pokrajine. Za to podjetje zagotovilo nam je sicer uže ne vavaj v Ljubljani bivajočih rodoljubov svojo duševno pripomoč, a da bode list dovolj mnogovrsten, obračam se zaupno do vseh rodoljubov, katerim je pri naših sedanjih razmerah ostalo še kaj humora in dovtipa, da blagovoljno pomnože kolo naših sodelavcev.

Ker ima pa vsako podjetje tudi svojo gmetno stran prosimo rodoljube, da nas z obilno naročbo podpirajo v našem, zlasti v začetku težavnem početju.

Cena listu bode:
Za vse leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 50 „
„ četrt leta — „ 80 „

Inserati vzprijemajo se za primerno ceno in naj se, kakor novci, pošiljajo upravištvu.

Uredništvo in upravništvo šaljivega lista
„ŠKRAT“,
v Ljubljani, v „Narodnej Tiskarni“.

Bergerjevo medicinsko

MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE)

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vsch evropskih državah s sijajnim vspedom proti vsakovrstni nečistosti na polti,

osebno proti kroničnim in luskinastim lišajem, hramam, nalezljivim hramam, proti rudečemu nosu, ozebljimi, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. —

Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. V dolgih in hudih poltnih boleznih rabi se z vspedom na mestu mila iz smole Bergerjevo med smolnato-žvepleno milo; kdor bi hotel imeti rajši to, naj zahteva edino Bergerjevo smolnato žvepleno milo, ker zunanja ponarejanja so brezvspešni izdelki. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistostij na polti, zoper hrasto na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetično milo za vmivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi:

Bergerjevo glicerina. milo iz smole, ki ima 35% glicerine in je fino perfumano.

Cena za komad vrste 35 kr. z brošuro vred.
Glavni razpošiljavec: lekarnar G. Hell v Opavu.
Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarj. F. Cristofoletti (Zanetti) in A. Franzoni.

Francosko žganje s soljo

(Eau de vie de France) Franzbrantwein mit Salz napravil pod nadzorstvom po izvirnem predpisu iznajdnika Viljema Lee-ja

G. CRISTOFOLETTI

To zdravilo, katero sem jaz napravil, pomaga brž, prej kot katero drugo, proti zunanemu in notranjemu vnetju opeklinam in speklinam, proti novim napadom, naduhi, rakom, dristi, natoku krvi v glavo za obvarovanje zobov, proti otiski, disenteriji, bolečinam, na obrazu, v ušesih, v glavi, zlati žilimrzlici, ozebkom, putiki, neprebavnosti, bolečinam na jetrih, na očeh, zastavelim ranam, vpičenju osnemu in mušičnemu skrnjaku, kurdeju, žovam in omotici.

Veliko spričeval imamo, ki potrjujejo moč tega izvrstnega zdravila.

V 70. letu svoje starosti sem si popolnem ozdravil prste na rokah s francoskim žganjem in soljo.

G. Senitsky, c. k. finančni komisar I. r.

Z Vašim francoskim žganjem s soljo sem dosegel najboljše vspehe, za katere se Vam neskončno zahvaljujem. Alojz Klobučar, župnik in dekan v pokoji.

Prodaja se v izvirnih boteljkah po 40 kr. samo pri G. Cristofoletti-ji, lekarju in c. k. dvornem priskrbniku v Gorici, na Travniku 14. pri akofiji.

Št. 300/E

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 22. januarja 1883. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav III. četrtletja 1881, t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta in septembra 1881.

Ravnatelj: Lovisoni.

Valvazor,

ki stane 40 gld., dobi se pri uredništvu „Soče“ za 30 gld.

N.o 2/E.

Razglas.

Gledé, da je že dné 1. aprila 1882. pretekél čas odpovedi za vse v tej hranilnici v srebru naložene kapitale, koja je bila že z razglasom od dné 23. septembra 1881. šte. 285 objavljena, in gledé, da več lastnikov v srebru naloženih kapitalov ni še poprej omenjeni odpovedi zadostilo, naznanja s tem podpisano ravnateljstvo — naslanja se na višje določbe — da, ako ne bodo kapitali naloženi v tej hranilnici v srebru vzdignjeni do konca meseca marnija 1883., bodo se taki na tihem smatrali kot naloženi v papirnatem denarju, in se bodo isti in dotične obresti od njih potera izplačevali edino le v papirnatem denarju.

Vodstvo grof Thurnove zastavljavnice in ž njo združene hranilnice
V Gorici, 2. januarja 1883.

D. LOVISONI.

Obleka za gospode, dečke in otroke.

Vedno gotova obleka na izbiro.

Za

JESENSKI IN ZIMSKI ČAS.

Za gospode, dečke in otroke

zgornja suknja od 9—25 gold., cela zimska obleka od 12—35 gold., zimska suknja od 12—40 gold., zimske hlače od 3.25—14 gold., cela obleka za dečke od 6—14 gold., cela obleka za otroke od 2—10 gold., zaprti plašč Sacco od 5.50—16 gold., ogrinjalo za v hiši od 8.50—16 gold., suknja za štacuno od 5.50—14 gold., plašč za štacuno od 10.50—20 gold., ne remočljiv deževni plašč od 12—17 gold., za dečke od 2—3 gold., gomaše od 1.20—3 gold.

Za gospé.

plašč za dež od 6—12 gold., zaprti plašč Sacco od 5—12 gold., zimska ogrinjalka od 8—30 gold., zimska jopa dolman od 13—40 gold., nepremočljiv plašč za de. line od 3—10 gold.

Ignacij Steiner v Gorici

nasproti nadškofjski palači

Pri njem je tudi velika zaloga vsakovratne domače in tuje robe. Za lepo in trdno izvršitev naročil daje poroštvo.

Oprava za gospé

V najem

se oddá na najlepšem kraji tik glavne državne ceste, eno uro od Gorice stoječa hiša šte. 83, s štirimi dično napravljenimi sobami, s kuhinjo, kletjo, širnim dvoriščem, s štalo in vrtom — za gostilno in mesnico in za vsako kupčijo zelo pripravna.

Pogoji se izvejo pri lastniku

Anton Drufovka

v Mirnu.